

חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת התקציב 2019), התשע"ח-2018*

פרק א': מטרת החוק

מטרה

1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים ולקבוע הוראות נוספות כדי לשמור על מדיניות פיסקלית אחראית, לעמוד בתקרת הגירעון ובמגבלת ההוצאה הממשלתית ולהגדיל את הכנסות המדינה ואת תקבוליה, זאת תוך חיזוק הצמיחה במשק, שינוי סדרי העדיפויות הלאומיים וצמצום הפערים, והכול בהתאם ליעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2019.

פרק ב': רשות שדות התעופה

תיקון חוק רשות שדות התעופה – מס' 11

2. בחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז-1977 –

(1) בסעיף 19(א), אחרי "שר התחבורה" יבוא "או שר האוצר" ובסופו יבוא "או לפי סעיף 38(ג)";

(2) בסעיף 38 –

(א) בפסקה (1), המילים "מאזן שנתי לרבות" – יימחקו;

(ב) בפסקה (2), במקום "הכנסות והוצאות, כולל" יבוא "בעניין";

(ג) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(2א) דוחות כספיים כאמור בסעיף 38א";

(3) אחרי סעיף 38 יבוא:

"דוחות כספיים 38א. (א) המועצה אחראית לעריכת הדוחות הכספיים המפורטים של הרשות ולאישורם; הדוחות הכספיים ייערכו בהתאם לנדרש לפי כללי חשבונאות מקובלים.

(ב) הוראות סעיפים 171 ו-172 לחוק החברות, התשנ"ט-1999² (להלן – חוק החברות), לענין עריכת דוחות כספיים, החלות על חברה שאינה תאגיד מדווח, יחולו בשינויים המחויבים על הרשות, בכפוף להוראות חוק זה.

(ג) הדוחות הכספיים של הרשות יאושרו בידי המועצה, ייחתמו בשמה ויוגשו לשר התחבורה ולשר האוצר, לא יאוחר מהמועד הקבוע בסעיף 38.

רואה חשבון מבקר 38ב. (א) שר התחבורה ושר האוצר ימנו לרשות רואה חשבון מבקר (להלן – רואה החשבון המבקר). לפי המלצת הוועדה שמונתה לפי סעיף 44(ג) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975³, ככל שתמליץ, שיבקר את הדוחות הכספיים כאמור בסעיף 38א ויחווה את דעתו עליהם (בסעיף זה – פעולות ביקורת); על מינוי רואה החשבון המבקר ועל שכרו יחולו כללים לפי סעיף 44(ג) לחוק החברות הממשלתיות האמור, בשינויים המחויבים; הרשות תישא בעלות שכרו של רואה החשבון המבקר.

* התקבל בכנסת ביום כ"ז באדר התשע"ח (14 במרס 2018) [בישיבה שהחלה ביום כ"ז באדר התשע"ח (13 במרס 2018)]; הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1196, מיום כ"ז בשבט התשע"ח (11 בפברואר 2018), עמ' 598.

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 182; התשע"ז, עמ' 315.

² ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

³ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

(ב) רואה החשבון המבקר רשאי לעיין בכל עת במסמכי הרשות הדרושים לו לשם מילוי תפקידו ולקבל הסברים לגביהם, הוא יהיה רשאי להשתתף בכל ישיבת מועצה או ועדה מוועדותיה הדנה בדוחות הכספיים שלגביהם ביצע פעולות ביקורת או בישיבת מועצה המתכנסת לפי סעיף קטן (ג), ויחולו עליו, בשינויים המחויבים, ההוראות לפי סעיפים 160 ו-161 לחוק החברות.

(ג) רואה החשבון המבקר חייב, על אף כל דין אחר, למסור למועצה, לשר התחבורה או לשר האוצר, לפי דרישתם, ידיעות על ענייני הרשות, לערוך ברשות ביקורת מיוחדת ולמסור להם דוח על תוצאותיה; נודע לרואה החשבון המבקר, אגב פעולת ביקורת, על ליקויים מהותיים בבקרה החשבונאית של הרשות, ידווח על כך לשר התחבורה, לשר האוצר ולמועצה; יושב ראש המועצה יזמן, בלא דיחוי, ישיבת מועצה לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו כאמור.

(ד) רואה החשבון המבקר אחראי כלפי הרשות וכלפי שר התחבורה ושר האוצר לאמור בחוות דעתו לגבי הדוחות הכספיים; אין באמור בהוראה זו כדי למנוע את קיומה של אחריות של רואה החשבון המבקר לפי כל דין;

(4) בסעיף 39 –

(א) בכותרת השוליים, אחרי "שר התחבורה" יבוא "או שר האוצר";

(ב) במקום "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה או שר האוצר רשאים";

(5) אחרי סעיף 40 יבוא:

"תמלוגים מהירווח הנקי 1.40א. (א) נוסף על התשלום לפי סעיף 40א(ב), תשלם הרשות למדינה, בעבור כל שנה החל בשנת 2020, תמלוגים בשיעור של 50% מהירווח השנתי הנקי, ובלבד שסכום התמלוגים לא יעלה על סכום ההכנסה החייבת השנתית.

(ב) תמלוגים כאמור בסעיף קטן (א) יועברו עד יום 31 ביולי של כל שנה, בעד השנה הקודמת.

(ג) סברה המועצה בשנה מסוימת, כי יש חשש סביר שתשלום התמלוגים כאמור בסעיף קטן (א) ימנע מהרשות לעמוד בהתחייבויותיה הקיימות או הצפויות, תפנה המועצה לשר התחבורה ולשר האוצר, עד 30 ביוני של אותה שנה, בבקשה להפחית את שיעור התמלוגים הקבוע בסעיף קטן (א); פנתה המועצה כאמור, רשאים שר התחבורה ושר האוצר, להורות על הפחתת שיעור התמלוגים האמור, אם שוכנעו כי קיים חשש כאמור; ניתנה הוראה כאמור, יודיעו על כך השרים לוועדת הכספים של הכנסת ויפרסמו הודעה ברשומות בדבר שיעור התמלוגים המופחת.

(ד) בסעיף זה –

"ההכנסה החייבת השנתית" – סך ההכנסות השנתיות של הרשות, ובכלל זה הכנסות מהשכרת שטחים לצרכים מסחריים, ולמעט הכנסה מאגרות ושירותים למטוסים ומאגרות ושירותים לנוסעים;

"הרווח השנתי הנקי" – הרווח אחרי מסים על ההכנסה, כפי שנקבע בדוחות הכספיים כאמור בסעיף 38א.;

(6) בסעיף 40 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "בשנים 2017 ו-2018" יבוא "בשנים 2017 עד 2019";

(ב) ברישה, במקום "בשנים 2017 ו-2018" יבוא "בשנים 2017 עד 2019";

(ג) בפסקה (2), ברישה, במקום "1,190" יבוא "940", ובכל מקום, במקום "595" יבוא "470";

(ד) אחרי פסקה (2) יבוא:

(3) בשנת 2019 – סכום של 1,200 מיליון שקלים חדשים אשר ישולם באופן הזה:

(א) עד יום כ"ז בסיוון התשע"ט (30 ביוני 2019) – סכום של 600 מיליון שקלים חדשים;

(ב) עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019) – סכום של 600 מיליון שקלים חדשים.;

(7) אחרי סעיף 40 יבוא:

740. בחישוב ההכנסה החייבת כמשמעותה בפקודת מס הכנסה, לשם תשלום המס, תמלוג או תשלום ששילמה הרשות למדינה לפי סעיפים 40 עד 44 לחוק זה, יותר בניכוי בשנת המס שבה שולם.;

(8) אחרי סעיף 47 יבוא:

47א. כל נכסי הרשות בנמל התעופה בן גוריון יהיו פטורים מכל המשתלמים לרשות מקומית אגרה, ארנונה או תשלום חובה אחר, המשתלמים לרשות מקומית.;

3. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016⁴, אחרי סעיף 25 יבוא:

"פרק ד'1: תשלום ארנונה לרשויות הסמוכות לנמל התעופה בן-גוריון

25א. (א) בכל שנת כספים, ייקבע בתכנית נפרדת בסעיף תקציב משרד הפנים בחוק התקציב השנתי, סכום שיוקצה לרשויות המקומיות הסמוכות לנמל התעופה בן-גוריון, כולן או חלקן, בהתאם לכללי חלוקה שיקבע שר הפנים בהסכמת שר האוצר, בין השאר בהתאם לעקרונות אלה, ויכול שייקבעו כללי חלוקה שונים לרשויות המקומיות המנויות בסעיף קטן (ב) וליתר הרשויות המקומיות:

תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018) – מס' 4

תשלום לרשויות הסמוכות לנמל התעופה בן-גוריון

⁴ ס"ח התשע"ז, עמ' 217; התשע"ח, עמ' 166.

- (1) האפיון והסיווג של הרשות המקומית באשכול בהתאם למדרג החברתי-כלכלי כהגדרתו בסעיף 24, וכן האפיון והסיווג של יישובים בתחום הרשות המקומית, ככל שישנם, בהתאם למדרג החברתי-כלכלי;
- (2) גודל האוכלוסייה ברשות המקומית;
- (3) מצבה הפיננסי של הרשות המקומית;
- (4) היקף שטח הנכסים שבתחום הרשות המקומית שאינם מבני מגורים לשם חישוב ארנונה.
- (ב) מבין הרשויות הסמוכות כאמור בסעיף קטן (א), יוקצה לרשויות המקומיות שלהלן סכום השווה ל-35% לפחות מהתקציב כאמור באותו סעיף קטן: עיריית אור יהודה, עיריית לוד, מועצה אזורית חבל מודיעין, מועצה אזורית עמק לוד, עיריית יהוד-נווה מונסון ומועצה מקומית שוהם.
- (ג) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע את השימושים והמטרות שלהן ייעדו הרשויות המקומיות את הסכום שיוקצה להן לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) בכל שנת כספים.
- (ד) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר, רשאי להורות לגבי שנת כספים מסוימת, כי חלק מהסכום שייקבע בתקציב משרד הפנים כאמור בסעיף קטן (א), יוקצה לכלל הרשויות המקומיות לפי סעיף 24.
- (ה) בסעיף זה –
- "סעיף תקציב" ו"תכנית" – כהגדרתם בחוק תקציב שנת, כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁵;
- "רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או מועצה אזורית, לרבות באזור יהודה והשומרון.

פרק ג': מסים

תיקון חוק שירות
המילואים – מס' 2

4. בחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008⁶ –

- (1) בסעיף 18(ג), פסקאות (2) עד (5) – יימחקו;
- (2) בסעיף 19, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
 - "(ה) (1) מקבל התגמול הנוסף חייב במס הכנסה בשיעור של 25% (בסעיף זה – המס המיוחד). בלא זכות לניכוי, לקיזוז, לפטור או להפחתה כלשהם.
 - (2) המשלם ינכה מתשלום התגמול הנוסף, את המס המיוחד וישלמו לפקיד השומה, כהגדרתו בפקודת מס הכנסה, בצירוף דין וחשבון שיגיש באותו מועד.
 - (3) יראו את המס המיוחד כמס הכנסה לעניין שומה, גבייה ועונשין לפי פקודת מס הכנסה; על ניכוי המס המיוחד יחולו הוראות לפי סעיף 164 לפקודה, כאילו היה ניכוי מס שהמשלם חייב בו.

⁵ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

⁶ ס"ח התשס"ח, עמ' 502; התשע"א, עמ' 949.

(4) שר האוצר, בהסכמת השר, רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע סעיף קטן זה.

הוראות סעיפים 18 ו-19 לחוק שירות המילואים, התשס"ח-2008, כנוסחם בחוק זה, יחולו על תשלום תגמולים לפי הסעיפים האמורים החל מיום פרסומו של חוק זה ואילך, בשל שירות מילואים שבוצע החל מיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017).

בחוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013, בסעיף 40(2), לענין סעיפים 40 ו-44 לפקודת מס הכנסה, במקום "כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018)" יבוא "ז' בטבת התשפ"ג (31 בדצמבר 2022)".

5. תיקון חוק שירות המילואים – תחולה

6. תיקון חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014) – מס' 9

7. (א) בחוק מס הכנסה (הגדלת נקודות זיכוי להורים – הוראת שעה), התשע"ז-2017 – (1) בשם החוק, במקום "מס הכנסה (הגדלת נקודות זיכוי להורים – הוראת שעה)" יבוא "לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 247)"; (2) בסעיף 1 –

תיקון חוק מס הכנסה (הגדלת נקודות זיכוי להורים – הוראת שעה) ותחילה – תיקון פקודת מס הכנסה – מס' 247

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "תיקון לפקודת מס הכנסה – הגדלת נקודות זיכוי להורים"; (ב) במקום הרישה יבוא "בפקודת מס הכנסה –"; (ג) בפסקה (1) –

(1) בכל מקום, במקום "יקראו" יבוא "יבוא";

(2) במקום פסקת משנה (ג) יבוא:

"(ג) אחרי פסקה (א1) יבוא:

"(א1) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(א1), אמו של ילד תהיה זכאית לבחור אם נקודת זיכוי אחת מתוך נקודות הזיכוי שלהן היא זכאית כאמור באותן פסקאות, לפי הענין, בשנת הלידה, תובא בחשבון בשנת המס שבה נולד הילד או בשנת המס שלאחריה";

(ד) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) אחרי סעיף 41 יבוא:

"דיווח לכנסת 41א. בתקופה החל ביום תחילתו של חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת התקציב 2019), התשע"ח-2018, יבחנו המנהל הכללי במשרד האוצר והמנהל, תוך היועצות עם גורמים שונים באקדמיה, את מתן נקודות הזיכוי לתא המשפחתי, בהתאם לניסיון שנצבר בישראל ובעולם, וידווחו לוועדת הכספים של הכנסת על ממצאיהם לא יאוחר מיום כ"ז בסיוון התשע"ט (30 ביוני 2019)";

⁷ ס"ח התשע"ג, עמ' 140; התשע"ח, עמ' 95.

⁸ ס"ח התשע"ז, עמ' 954.

⁹ ס"ח התשע"ח, עמ' 510..

(ה) בפסקה (2) –

(1) בכל מקום, במקום "יקראו" יבוא "יבוא";

(2) בפסקת משנה (א), במקום פסקת משנה (2) יבוא:

"(2) אחרי פסקת משנה (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בפסקת משנה (א), אמו של ילד תהיה זכאית לבחור אם נקודת זיכוי אחת מתוך נקודות הזיכוי שלהן היא זכאית כאמור באותה פסקה, בשנת הלידה, תובא בחשבון בשנת המס שבה נולד הילד או בשנת המס שלאחריה";

(3) סעיף 3 – בטל.

(ב) תחילתו של סעיף קטן (א3) ביום פרסומו של חוק זה.

8.

בחוק להגדלת שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ולצמצום פערים חברתיים (מענק עבודה), התשס"ח-2007¹⁰ (בפרק זה – חוק מענק עבודה) –

(1) בסעיף 8 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום "בסעיפים 2 עד 6, 6 ו-12(א3)" יבוא "בחוק זה";

(2) בכל מקום, במקום "ב-1 ביוני" יבוא "ב-1 בינואר";

(3) במקום "עליית" יבוא "שינוי";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) המנהל יפרסם בהודעה ברשומות את הסכומים המעודכנים לפי סעיף קטן (א).";

(2) בסעיף 16, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), נפטר עובד, יהיו זכאים יורשיו לקבל מענק לפי חוק זה במקומו, ובלבד שהעובד או יורשו עשו את כל אותם מעשים ודברים שהעובד היה נדרש לעשותם על פי חוק זה לצורך קבלת המענק ושהיורש המציא למנהל צו ירושה או צו קיום צוואה וכן מסר למנהל פרטי חשבון בנק של אחד היורשים שאליו יש להעביר את המענק."

9. על אף האמור בסעיף 8 לחוק מענק עבודה, כנוסחו בסעיף 8 לחוק זה, ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) יעודכנו הסכומים הנקובים בחוק מענק עבודה לפי שיעור שינוי המדד הידוע במועד האמור לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 ביוני של השנה הקודמת.

10. (א) בתקופה שמיום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) עד יום ט"ז בטבת התשפ"א (31 בדצמבר 2020), יקראו את חוק מענק עבודה, לגבי מענק עבודה המשתלם בעד הכנסה שהופקה בשנת המס 2018, כך:

(1) בסעיף ו(א), לפני ההגדרה "הכנסה חודשית ממוצעת" יקראו:

"בן זוג" – מי שהיה במשך כל שנת המס בן זוג, כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין";

(2) בסעיף 2 –

¹⁰ ס"ח התשס"ח, עמ' 84; התשע"ו, עמ' 1156.

- (א) בכל מקום, במקום "4,780" יקראו "5,000", ובמקום "ל-4,780" יקראו "ל-5,000";
- (ב) בפסקה (1)(ג), המילים "ואינה עולה על 6,210 שקלים חדשים" – יימחקו;
- (ג) בפסקה (2)(ג), המילים "ואינה עולה על 6,810 שקלים חדשים" – יימחקו;
- (3) בסעיף 4, בכל מקום, במקום "4,780" יקראו "5,000", ובמקום "מ-4,780" יקראו "מ-5,000";
- (4) בסעיף 5(ב)(2) –
- (א) ברישה, במקום "11,940" יקראו "12,380";
- (ב) בפסקת משנה (א), במקום "4,780" יקראו "5,000";
- (ג) בפסקת משנה (ב), במקום "4,780" יקראו "5,000";
- (5) בסעיף 6(א), במקום "4,780" יקראו "5,000";
- (6) בסעיף 6א –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "לאם עובדת" יקראו "להורה עובד";
- (ב) בסעיף קטן (א), במקום "עובדת שהיא אם לילד אחד או יותר, הזכאית למענק לפי הסעיפים האמורים, תהיה זכאית" יקראו "עובד שלו ילד אחד או יותר בשנת המס, הזכאי למענק לפי הסעיפים האמורים, יהיה זכאי";
- (ג) אחרי סעיף קטן (א) יקראו:
- "(1א) (1) נוסף על האמור בסעיף קטן (א), עובד כאמור באותו סעיף קטן שיש לו בן זוג עובד, יהיה זכאי לתוספת מענק בעד כל חודש עבודה בפועל בשנת המס שלא קיבל בו הכנסת עבודה מאת קרובו, בסכום המתקבל מהכפלת סכום המענק בעד כל חודש במקדם.
- (2) בסעיף קטן זה –
- "בן זוג עובד" – בן זוג, שהוא עובד או עצמאי, שהכנסתו החודשית הממוצעת בשנת המס אינה נמוכה מסכום ההכנסה החודשית הממוצעת הנמוכה ביותר המזכה במענק לפי סעיף 2(ב);
- "חודשי העבודה המשפחתית" – מספר חודשי העבודה בפועל בשנת המס, שבהם מקבל המענק לא קיבל הכנסת עבודה מאת קרובו, או שבהם בן הזוג העובד של מבקש המענק לא קיבל הכנסת עבודה מאת קרובו, לפי הנמוך;
- "מקדם" – התוצאה המתקבלת מהכפלת שיעור העבודה המשפחתית ב-30%;
- "שיעור העבודה המשפחתית" – התוצאה המתקבלת מחלוקת מספר חודשי העבודה המשפחתית ב-12";
- (ד) בסעיף קטן (ב), במקום "עובדת שהיא" יקראו "עובד שהוא";

(7) בסעיף 6ב(א), ברישה, במקום "בסעיף 2" יקראו "בסעיפים 2 ו-6א";

(8) בסעיף 17(ב)1, במקום "גם לגבי עצמאית שהיא אם לילד אחד או יותר" יקראו "גם לגבי עצמאי שהוא הורה לילד אחד או יותר".

(ב) שר האוצר ידווח לוועדת הכספים של הכנסת עד 60 ימים לפני הנחת חוק התקציב לשנת הכספים 2020 על שולחן הכנסת לפי סעיף 3(ב)1 לחוק-יסוד: משק המדינה¹¹, על מספר הזכאים למענק לפי הוראות חוק מענק עבודה כנוסחן בסעיף קטן (א), ועל האופן שבו מושגות תכליות המענק הניתן לפי החוק האמור, בין השאר לשם בחינת קביעת הוראת השעה כהוראת קבע.

פרק ד': ספורט

11. בחוק להסדר ההימורים בספורט, התשכ"ז-1967¹² (בפרק זה – חוק להסדר ההימורים בספורט) –

(1) בסעיף 1א –

(א) בהגדרה "הסכמים עם גופי ספורט", הסיפה החל במילים "ולמעט הסכמים" – תימחק;

(ב) ההגדרה "המועצה הלאומית לספורט" – תימחק;

(2) בסעיף 4(א) –

(א) ברישה, במקום "11 חברים" יבוא "שבעה חברים";

(ב) פסקאות (4) עד (7) – יימחקו;

(3) בסעיף 5א –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "יהיה נציג ציבור שימונה בהתייעצות" יבוא "יהיה נציג ציבור; יושב ראש המועצה לא יהיה חבר בוועדת הביקורת";

(ב) בסעיף קטן (ג), פסקה (5) – תימחק;

(4) בסעיף 7 –

(א) בסעיף קטן (ד) –

(1) בפסקה 1, בסופה יבוא "לא יאוחר משלושה חודשים מתום כל שנת

כספים (להלן – דוחות כספיים שנתיים)";

(2) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) דוחות כספיים תקופתיים סקורים ותחזית ליתרת הכנסות מעודכנת עד תום שנת הכספים, לא יאוחר מ-60 ימים מתום כל אחד משלושת הרבעונים הראשונים של שנת הכספים (להלן – דוחות כספיים רבעוניים); לעניין זה, "רבעון" – תקופה של שלושה חודשים רצופים, שתחילתה ב-1 בינואר, ב-1 באפריל, וב-1 ביולי של כל שנה";

(3) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) הודעות, דיווחים ודוחות שנתיים, תקופתיים ומידיים, כפי

שקבעו השרים בתקנות";

¹¹ ס"ח התשל"ה, עמ' 206.

¹² ס"ח התשכ"ז, עמ' 142; התשע"ח, עמ' 88.

- (ב) בסעיף קטן (ה), אחרי "הדוחות הכספיים השנתיים" יבוא "ועל הדוחות הכספיים הרבעוניים";
- (5) בסעיף 8, במקום "ועדת הכספים" יבוא "ועדת החינוך, התרבות והספורט";
- (6) בסעיף 8(ג)(2), הסיפה החל במילים "אישור השרים לפי פסקה זו" – תימחק;
- (7) בסעיף 9 –
- (א) במקום כותרת השוליים יבוא "יתרת ההכנסות";
- (ב) בסעיף קטן (א), הסיפה החל במילים "ותשמש לקידום ולפיתוחם" – תימחק;
- (ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) המועצה תעביר למדינה את יתרת ההכנסות החיובית שנצברה, כמפורט להלן:
- (1) לא יאוחר מ־15 ימים מחלוף המועד להגשת כל דוח כספי שנתי לפי סעיף 7(ד)(1) – את יתרת ההכנסות לפי הדוח הכספי השנתי, בניכוי הסכומים ששולמו לפי פסקה (2) באותה שנת כספים;
- (2) לא יאוחר מ־15 ימים מחלוף המועדים הקבועים להגשת כל דוח כספי רבעוני לפי סעיף 7(ד)(2) – את יתרת ההכנסות שנצברו ברבעון לפי אותו דוח;
- (3) על אף האמור בפסקה (2), המועצה רשאית לפנות בכתב לממונה על התקציבים במשרד האוצר, באחד מהמועדים הקבועים בסעיף 7(ד)(2), בבקשה לאשר לה לדחות העברת סכום שלא יעלה על 20 מיליון שקלים חדשים מיתרת ההכנסות באותו רבעון, למועד ההעברה הבא; העברה דחוייה כאמור תיעשה רק לאחר אישור מראש ובכתב של הממונה על התקציבים במשרד האוצר ובהתאם לתנאים שיקבע באישור";
- (ד) סעיפים קטנים (ב) עד (ב1א) – בטלים;
- (ה) בסעיף קטן (ג), במקום "ההכנסות, ההוצאות וחלוקת היתרות" יבוא "ההכנסות וההוצאות";
- (ו) סעיפים קטנים (ג1) ו־(ד) – בטלים;
- (8) בסעיף 9א, סעיף קטן (ב) – בטל;
- (9) בתוספת הראשונה, בפסקה (1), במקום "הדוח הכספי השנתי" יבוא "הדוח הכספי השנתי/הדוח הכספי הרבעוני (מוחק את המיותר)", ובמקום "לשנת" יבוא "לתקופה".
- (א) על אף האמור בסעיף 43 לחוק זה, שר התרבות והספורט ושר האוצר רשאים לדחות, בצו, את מועד ביטולן של פסקאות (1) עד (5) ו־7(ד) של סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו בחוק זה, כולן או חלקן, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים (להלן – צו דחייה).
- (ב) נקבע צו דחייה, יקראו את סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, בתקופת הדחייה, כך:
- (1) במקום הרישה יבוא "מהכספים שיועברו למועצה לפי סעיף 7(ג), היא תקצה";

12. תיקון חוק להסדר ההימורים בספורט – תחילה והוראת מעבר

(2) בפסקאות (1), (2), (3) ו-(7), בכל מקום, במקום "שתקבע המועצה הלאומית לספורט" יבוא "שיקבעו השרים".

(ג) כספים שהוקצו כדין על ידי המועצה להסדר ההימורים בספורט לפי סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, וטרם שולמו עד יום תחילתו של חוק זה, ישולמו על ידי משרד התרבות והספורט, כאילו הוקצו על ידו בהתאם למבחנים לתמיכה; נקבע צו דחייה, יראו לעניין סעיף קטן זה, את המועד הנדחה בצו כיום תחילתו של חוק זה.

(ד) על אף האמור בכל דין או הסכם, ביום תחילתו של חוק זה, כל הזכויות וטובות ההנאה של המועצה עקב כספים שהוקצו כדין על ידי לפי סעיף 9(ב1)(6) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, יועברו למדינה ויראו אותן כזכויות וטובות הנאה של המדינה.

(ה) מי שמונה כחבר המועצה להסדר ההימורים בספורט לפי סעיף 4(א)(4) עד (7) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, יחדל לכהן בתפקידו ביום תחילתו של חוק זה.

13.

(א) ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019), תעביר המועצה למדינה את יתרות המזומנים.

(ב) המנהל הכללי של משרד התרבות והספורט ימנה רואה חשבון שילווה את פעילות המועצה, בתקופה שמיום פרסומו של חוק זה, עד המועד שבו תעביר המועצה להסדר ההימורים בספורט למדינה את יתרות המזומנים כאמור בסעיף קטן (א), ואם נקבע צו דחייה – עד תום תוקפו של הצו, ולעניין זה יחולו הוראות אלה:

(1) רואה החשבון יהיה מוסמך לקבל כל מידע הנוגע לשימוש ביתרות המזומנים או ביתרת ההכנסות או להתחייבויות הכספיות של המועצה; לשם כך, בין השאר, תיתן המועצה לרואה החשבון גישה למערכות המידע של ניהול ההתחייבויות הכספיות והנכסים;

(2) על התחייבות כספית של המועצה, הקשורה להקצאה לפי פסקה (6) שבסעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב פרסומו של חוק זה, יחולו הוראות אלה:

(א) התחייבות כספית כאמור שניתנה לפני יום פרסומו של חוק זה, וטרם שולמה במלואה, לא תשולם אלא אם כן אושרה על ידי ועדה שיהיו חברים בה רואה החשבון, ראש מינהל הספורט במשרד, חשב המשרד או מי מטעמו, ראש אגף תקציבים ותכנון במשרד או מי מטעמו והיועץ המשפטי של המשרד או מי מטעמו;

(ב) התחייבות כספית כאמור שניתנה מיום פרסומו של חוק זה לא תחייב את המועצה, אלא אם כן חתם עליה גם רואה החשבון, והתחייבות כספית שלא נחתמה כאמור – בטלה;

(3) על כל התחייבות כספית מטעם המועצה, הקשורה להקצאה לפי פסקה (6) שבסעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב פרסומו של חוק זה, יצוין בכתב כי מונה למועצה רואה חשבון לפי סעיף זה וכי היא תחייב את המועצה רק אם נחתמה על ידו כאמור;

(4) סכומים מיתרת המזומנים שהוקצו לפני שנת 2017 לא ישולמו או יועברו אלא אם כן נחתמו על ידי רואה החשבון.

חוק להסדר
ההימורים בספורט
– הוראות שעה

(ג) בסעיף זה –

“התחייבות כספית” – התחייבות כספית, הקשורה להקצאה לפי סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב פרסומו של חוק זה, לרבות בחוזה, בכתב התחייבות, במסמכי תשלום או בהסדר פשרה המוגש לבית משפט או לבית דין כדי לקבל תוקף של פסק דין;

“יתרת ההכנסות” – כהגדרתה בחוק להסדר ההימורים בספורט;

“יתרות המזומנים” – סך הסכומים שהמועצה הקצתה לחלוקה כתמיכה, לפי סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב פרסומו של חוק זה, אך טרם הועברו בפועל למקבלי התמיכה;

“המועצה” – המועצה להסדר ההימורים בספורט כמשמעותה בחוק להסדר ההימורים בספורט;

“המשרד” – משרד התרבות והספורט.

14. תיקון חוק הספורט – מס' 14
בחוק הספורט, התשמ"ח-1988¹³ (בפרק זה – חוק הספורט) –

(1) בסעיף 1, ההגדרות “המועצה להסדר ההימורים בספורט”, “הוועדה הציבורית, חוק להסדר ההימורים בספורט” ו“יתרת ההכנסות” – יימחקו;

(2) בסעיף 9ב, המילים “או לפי חוק להסדר ההימורים בספורט” – יימחקו;

(3) בסעיף 17א(ב) –

(א) ברישה, במקום “19 חברים” יבוא “20 חברים”;

(ב) פסקה (5) – תימחק;

(ג) בפסקה (6), במקום “או נבחריהן” יבוא “שהוא מנהל מחלקת ספורט ברשות המקומית או נבחר ציבור בעל זיקה משמעותית לספורט שימונה בהמלצת מרכז השלטון המקומי”;

(ד) אחרי פסקה (13) יבוא:

“(14) נציג של התאחדות או איגוד, שאינם מיוצגים על ידי נציגים אחרים במועצה;

(15) נציג של התאחדות או איגוד, שאינם מיוצגים על ידי נציגים אחרים במועצה, שייבחר על ידי הוועד האולימפי בישראל, הוועד הפאראולימפי הישראלי ואיל”ת – התאחדות ישראלית לספורט תחרותי לא-אולימפי; בהיעדר הסכמה בין הגופים האמורים, ימליץ כל אחד מהם על נציג, והשרים יקבעו את זהות הנציג שימונה לפי פסקה זו.”;

(ה) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

“(1ג) במינוי לפי פסקאות (4) עד (15) שבסעיף קטן (ב), לא ימונה מי שעוסק בתחום ההימורים וההגרלות.

(2ג) בהרכב המועצה יינתן ביטוי הולם בנסיבות העניין לייצוגם של בני האוכלוסייה הערבית, לרבות הדרוזית והצ'רקסית, ובכלל זה ימונו למועצה שני נציגים מקרב אוכלוסייה זו, אחד מקרב נציגי הממשלה, והאחר – מקרב יתר הגופים המיוצגים במועצה.”;

(ו) סעיף קטן (ה) – בטל;

¹³ ס”ח התשמ”ח, עמ’ 122; התשע”ז, עמ’ 548.

- (4) בסעיף 17ז, במקום "עשרה מבין" יבוא "רוב";
- (5) בכותרת סימן ב' לפקק ג', המילים "והוועדה הציבורית" – יימחקו;
- (6) בסעיף 17 –
- (א) בפסקה (1), בסופה יבוא "לשם קידום ופיתוחם של הפעילות הגופנית והספורט בישראל";
- (ב) במקום פסקה (3) יבוא:
- "(3) לייעץ לשר בעניין קביעת אמות המידה לתמיכה בתחום הספורט";
- (ג) בפסקה (4), במקום "לקבוע, באישור השרים, את" יבוא "לייעץ לשרים בעניין קביעת";
- (ד) פסקה (5) – תימחק;
- (ה) בסופו יבוא:
- "(6) לגבש המלצות בנושאים בתחום הספורט שהשר או שר האוצר, ביקשו שתדון בהם, וההמלצות יובאו לעיון השרים";
- (7) סעיפים 17יא עד 17יג – בטלים;
- (8) בסעיף 17יד –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "המועצה" יבוא "השרים", במקום "ובאישור השרים, תקבע" יבוא "ובהתייעצות עם המועצה, יקבעו" ובמקום "ותפרסמה" יבוא "ויפרסמו אותה";
- (ב) בסעיף קטן (ב) –
- (1) בפסקה (2), המילים "ואמות מידה" – יימחקו;
- (2) אחרי פסקה (3) יבוא:
- "(4) סכומי הכספים שייועדו להקצאה בעבור הקמתם או שדרוגם של תשתיות ספורט או מיתקני ספורט (בפסקה זו – תשתיות או מיתקנים), ולעניין זה רשאים השרים להביא בחשבון, בין השאר, עניינים אלה:
- (א) סוגיהם ומספרם של התשתיות או המיתקנים;
- (ב) מיקומם של התשתיות או המיתקנים, בשים לב לפריסה גאוגרפית, לצורכי הפיתוח של הספורט בישראל או למצב הכלכלי של היישוב שבו הם נמצאים בהתאם למדד החברתי-כלכלי שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או מדד אחר שייראה לשרים הולם;
- (ג) סוגי הגופים שיהיו זכאים להקצאת כספים לשם הקמתם או שדרוגם של תשתיות או מיתקנים (בפסקה זו – הגופים הזכאים);
- (ד) לוחות הזמנים לביצוע ההקמה או השדרוג של התשתיות או המיתקנים, שבהם יידרשו לעמוד הגופים הזכאים;

(ה) סכום המימון המשלים שיידרש מהגופים הנתמכים, והוראות לעניין המרת הזכאות של הגופים הזכאים לתשתית או למיתקן אחרים;

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "המועצה, מיוזמתה או לפי פניית השרים, תבחן" יבוא "השרים יבחנו", והסיפה החל במילים "החליטה המועצה" – תימחק;

(ד) בסעיף קטן (ד), פסקה (2) – תימחק;

(ה) בסעיף קטן (ו), במקום "למועצה" יבוא "לשרים ולמועצה".

(א) תחילתו של חוק הספורט כנוסחו בחוק זה, למעט מחיקתה של פסקה (2) של סעיף 17(ד) לחוק האמור, כנוסחו בחוק זה, ביום פרסומו של חוק זה (בסעיף זה – יום הפרסום).

(ב) אמות מידה שנקבעו לפי דין לעניין חלוקת יתרת ההכנסות, לפי סעיף 9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, כנוסחו ערב יום הפרסום, ועמדו בתוקפן ערב יום הפרסום, ימשיכו לחול עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019), לעניין תמיכה בתחום הספורט, כל עוד לא שונו או בוטלו לפי כל דין.

(ג) מי שמונה כחבר המועצה הלאומית לספורט לפי סעיף 17א(ב5) לחוק הספורט, כנוסחו ערב יום הפרסום, יחדל לכהן בתפקידו ביום הפרסום.

(ד) מי שמונה כחבר הוועדה הציבורית לפי סעיף 17א לחוק הספורט, כנוסחו ערב יום הפרסום, יחדל לכהן בתפקידו ביום הפרסום.

(ה) בתקופה שמיום הפרסום עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018), יקראו את חוק הספורט כך שלפני סעיף 17 יבוא:

"אמות מידה לתמיכה ותחולתן – הוראת שעה (א) השר רשאי לקבוע אמות מידה לתמיכה; קבע השר אמות מידה לתמיכה, יפרסמן ברשומות.

(ב) אמות המידה לתמיכה יחייבו את המועצה להסדר ההימורים בספורט, לעניין חלוקת יתרת ההכנסות.

(ג) בסעיף זה –

"אמות מידה לתמיכה" – אמות מידה לתמיכה לפי סעיף

9(ב1) לחוק להסדר ההימורים בספורט, התשכ"ז–1967,

בתשתיות יסוד ובמטרות אחרות בספורט, באגודות

ספורט, בהתאחדויות, באיגודים ובמועדוני ספורט וכן

לתמיכה בפעילויות שמטרתן מניעת אלימות וגזענות

בספורט;

"חוק להסדר ההימורים בספורט" – חוק להסדר ההימורים

בספורט, התשכ"ז–1967;

"יתרת ההכנסות" – כהגדרתה בסעיף 1א לחוק להסדר

ההימורים בספורט;

"המועצה להסדר ההימורים בספורט" – כמשמעותה בחוק

להסדר ההימורים בספורט."

16. בחוק איסור אלימות בספורט, התשס"ח–2008¹⁴ (בפרק זה – חוק איסור אלימות בספורט),

בסעיף 22(א), פסקה (10) – תימחק.

15. תיקון חוק הספורט – תחילה והוראות מעבר

תיקון חוק איסור אלימות בספורט – מס' 2

¹⁴ ס"ח התשס"ח, עמ' 878; התשע"ה, עמ' 125.

17. (א) תחילתו של סעיף 22(א) לחוק איסור אלימות בספורט, כנוסחו בחוק זה, ביום פרסומו של חוק זה (בסעיף זה – יום הפרסום).
(ב) מי שמונה לחבר המועצה למניעת אלימות בספורט לפי סעיף 22(א)(10) לחוק איסור אלימות בספורט, כנוסחו ערב יום הפרסום, יחדל לכהן בתפקידו ביום הפרסום.

פרק ה': ביטוח לאומי

סימן א': הקצבות אוצר המדינה למוסד לביטוח לאומי

18. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995¹⁵ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי), בסעיף 32(א) –
(1) בפסקה (1), במקום "55.83" יבוא "57.16";
(2) בפסקה (2), במקום "58.04" יבוא "55.96";
(3) בפסקה (3), המילה "ואילך" – תימחק, ובמקום "56.41" יבוא "55.74";
(4) אחרי פסקה (3) יבוא:
" (4) בשנים 2021 עד 2023 – 56.04 אחוזים;
 (5) בשנת 2024 ואילך – 57.04 אחוזים."

19. תחילתו של סעיף 32 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, ביום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018).

20. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו־2016), התשע"ו–2015¹⁶, בסעיף 32(ג), אחרי "דיווח על" יבוא "אלה"; הסיפה החל במילה "ההפרש" תסומן בפסקה (1) ואחריה יבוא:
" (2) התקנת תקנות לפי סעיפים 149 ו־328 לחוק הביטוח הלאומי, וההערכה המעודכנת של השפעת התקנות כאמור על הגבייה בידי המוסד לביטוח לאומי;
 (3) השינויים בשיעורי הגבייה בשנים 2017 ו־2018 בעקבות יישום הוראות סעיף 100 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו־2018), התשע"ז–2016¹⁷, והוראות סעיפים 367א עד 367ג לחוק הביטוח הלאומי."

סימן ב': תוספת ותק

21. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו־2018), התשע"ז–2016¹⁸ –
(1) בסעיף 104(ב), במקום "ד" בטבת התש"ף (1 בינואר 2020) יבוא "כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019);
(2) בסעיף 106 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "משמונה" יבוא "מארבע";

(ב) סעיף קטן (ג) – בטל.

22. תחילתו של סימן זה ביום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018).

¹⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ח, עמ' 412.

¹⁶ ס"ח התשע"ו, עמ' 219; התשע"ז, עמ' 574.

¹⁷ ס"ח התשע"ז, עמ' 217.

¹⁸ ס"ח התשע"ז, עמ' 217; התשע"ח, עמ' 512.

סימן ג': גמלת סיעוד

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 203
23. בחוק הביטוח הלאומי¹⁹ –

(1) בסעיף 223 –

(א) לפני ההגדרה "גמלת סיעוד" יבוא:

"בדיקת תלות" – בדיקה להערכת מידת התלות של המבוטח בעזרת הזולת בביצוע פעולות היום-יום או בשל הצורך בהשגחה";

(ב) בהגדרה "יחידות שירות", במקום "בטור ב' ללוח" יבוא "בלוח";

(2) בסעיף 223א, ההגדרות "היתר", הממונה ו"היתר שהותלה" – יימחקו;

(3) בסעיף 224 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "מפסקאות (1), (א1), או (2) שלהלן" יבוא "מהפסקאות שלהלן על פי בדיקת תלות הנמדדת בנקודות";

(2) במקום פסקאות (1), (א1) ו-(2) יבוא:

"(1) מבוטח שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 2.5 עד 3 נקודות – זכאי לאחת מאלו, לפי בחירתו והוא רשאי לשנותה:

(א) 9 יחידות שירות לשבוע שניתן לממשן לקבלת שירותי הסיעוד האמורים בפרטים (2) עד (6) בלוח ח'2, בלבד;

(ב) 5.5 יחידות שירות לשבוע, שניתן לממשן, כולן או חלקן, בעין, לקבלת כל שירות סיעוד, או לקבל את שווין בכסף, לפי בחירת המבוטח; בחר המבוטח לקבל כגמלה בכסף את שווין בכסף של יחידות השירות, כולן או חלקן, יקבל את מלוא השווי בכסף של יחידות השירות שבחר, ללא הפחתה של 20% משווין; הוראות סעיפים 224(ב), 225א(ב) ו-225ב(ב) לעניין תשלום 80% מהגמלה או לעניין הפחתת 20% מהגמלה, לא יחולו לגבי גמלה המשולמת בכסף לזכאי לפי פסקת משנה זו;

(2) מבוטח שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 3.5 עד 4.5 נקודות – 10 יחידות שירות לשבוע;

(3) מבוטח שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 5 עד 6 נקודות – 17 יחידות שירות לשבוע; ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – 14 יחידות שירות לשבוע; ואולם בחודשים נובמבר ודצמבר 2018 ובשנים 2019 ו-2020 – יהיה זכאי מבוטח כאמור ל-15 יחידות שירות לשבוע, ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – ל-12 יחידות שירות לשבוע;

(4) מבוטח שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 6.5 עד 7.5 נקודות – 21 יחידות שירות לשבוע; ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – 18 יחידות שירות לשבוע; ואולם בחודשים נובמבר ודצמבר 2018 ובשנת 2019 – יהיה זכאי מבוטח כאמור ל-19 יחידות שירות לשבוע, ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – ל-16 יחידות שירות לשבוע, ובשנת 2020 יהיה זכאי מבוטח כאמור ל-20 יחידות שירות לשבוע, ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – ל-17 יחידות שירות לשבוע;

¹⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ח, עמ' 523.

(5) מבוטח שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 8 עד 9 נקודות – 26 יחידות שירות לשבוע; ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – 22 יחידות שירות לשבוע; ואולם בחודשים נובמבר ודצמבר 2018 ובשנת 2019 – יהיה זכאי מבוטח כאמור ל-23 יחידות שירות לשבוע, ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – ל-19 יחידות שירות לשבוע, ובשנת 2020 יהיה זכאי מבוטח כאמור ל-25 יחידות שירות לשבוע, ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – ל-21 יחידות שירות לשבוע;

(6) מבוטח שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 9.5 עד 10.5 נקודות – 30 יחידות שירות לשבוע; ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – 26 יחידות שירות לשבוע; ואולם בחודשים נובמבר ודצמבר 2018 ובשנת 2019 – יהיה זכאי מבוטח כאמור ל-28 יחידות שירות לשבוע, ואם הוא מעסיק עובד זר בענף הסיעוד – ל-24 יחידות שירות לשבוע.”;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום “בסעיף קטן (א)(1), (א1) או (2)” יבוא “בסעיף קטן (א)(1) עד (6)”;

(ג) בסעיף קטן (ג)(1), בסופו יבוא “השר רשאי לקבוע טופס שימלא מי שהמוסד התקשר עמו לשם ביצוע בדיקת התלות של מבוטחים”;

(ד) בסעיף קטן (ה), במקום “שירות וכן את” יבוא “שירות, את”, ובסופו יבוא “ואת השירותים שעל נותן שירותים המעניק שירותי סיעוד לתת לזכאים וכן יישום להצגה ולחישוב של מגוון האפשרויות העומדות לרשות זכאים לגמלת סיעוד למימוש יחידות השירות, תוך הצגת החלופות האפשריות, לרבות בחירה בגמלה בעין או בכסף, או שילוב ביניהן, ולרבות בחירה בשירותי הסיעוד השונים כאמור בלוח ח'2, בהיקפים שונים; המידע כאמור בסעיף קטן זה יוצג בשפות שונות.”;

(4) בסעיף 225, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

”(ה) (1) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), ובלי לגרוע מהוראות סעיף 225א, מבוטח שזכאי לגמלת סיעוד כאמור בסעיף 224(א)(2) עד (6) רשאי לבחור לקבל לידיו כגמלה בכסף את שווין בכסף של עד שליש מיחידות השירות שהוא זכאי להן, ובלבד שגורם מקצועי ביקר בביתו של המבוטח והעריך כי מתן הגמלה בכסף יאפשר מתן שירותי סיעוד בהיקף וברמה שהולמים את צורכי המבוטח; המבוטח רשאי לשנות את בחירתו; חלק של יחידת שירות יעוגל לעניין סעיף קטן זה כלפי מעלה.

(2) כל עוד לא ביקר גורם מקצועי בביתו של מבוטח כאמור בפסקה (1), רשאי המבוטח לבחור לקבל לידיו כגמלה בכסף את שווין בכסף של עד ארבע יחידות שירות מכלל יחידות השירות שהוא זכאי להן.

(3) הוראות סעיף 225ב(ב) יחולו על מבוטח שקיבל גמלה בכסף וכן שירותי סיעוד לפי סעיף קטן זה, בשינויים המחויבים.

(ו) גורם מקצועי יבקר בביתו של מבוטח שמשולמת לו גמלת סיעוד בכסף לפי הוראות סעיף 224(א)(1) או לפי הוראות סעיף קטן (ה), אחת לשנה, ויבדוק אם שירותי הסיעוד שניתנים לו בפועל ורמתם עונים על צרכיו.

(ז) קבעו הוועדה המקומית המקצועית או המוסד לגבי מבוטח שמשולמת לו גמלת סיעוד בכסף לפי הוראות סעיף 224(א)(1) או לפי הוראות סעיף קטן (ה), כי שירותי הסיעוד הניתנים לו אינם עונים על צרכיו, רשאי המוסד שלא לשלם לו את הגמלה בכסף, ולקבוע כי יסופקו לו שירותי סיעוד בעין או להפעיל את סמכותו לפי סעיף 304.

(ח) בסעיף זה, "גורם מקצועי" – עובד סוציאלי שהוא חבר הוועדה המקומית המקצועית, עובד סוציאלי מטעם המוסד או מתאם טיפול כמשמעותו בסעיף 225ה";

(5) בסעיף 225ג, במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) העביר המוסד ניכוי כאמור בסעיף זה לחשבון הבנק, יראו את הסכומים שנוכו כסכומים שהופקדו לטובת פיקדון, ויחולו לגביהם הוראות סעיף 224(א)(א) עד (ה) ו-(ז) עד (ט) לחוק עובדים זרים, והתקנות שהותקנו מכוחן, לרבות לעניין ניכויים מהפיקדון.

(ה1) בוצע ניכוי כאמור בסעיף זה, יעביר המוסד לזכאי לגמלת סיעוד, אחת לשנה, וכן לפי בקשתו, אישור לגבי הסכומים שנוכו מגמלתו לפי סעיף זה, התקופה שבעדה בוצע הניכוי, פרטים מזהים של העובד שלטובתו בוצע הניכוי ושיעור ההפרשה שלפיו חושב סכום הניכוי, באישור כאמור יצוינו גם עיקרי הוראות סעיף קטן (ד).";

(6) בסעיף 225ד, בסופו יבוא:

"(ג) גמלת סיעוד המשולמת בכסף לא תיחשב הכנסה של הזכאי לכל דבר ועניין.

(ד) המוסד יערוך מעקב אחר ההשפעה של יישום הוראות סעיפים 224(א)(1) ו-225(ה) על מקבלי גמלת סיעוד, לרבות האפשרות לקבל גמלה בכסף ולרבות שירותי הסיעוד שניתנו בפועל שלא מכוח חוק זה למי שקיבל גמלה בכסף, ויגיש דיווח על הממצאים לוועדת העבודה והרווחה אחת לשנה, ב- 1 בינואר בשנים 2020 עד 2023";

(7) אחרי סעיף 225ד יבוא:

"מתאם טיפול 225ה. (א) מתאם טיפול יקשר בין גופים הנותנים שירות בתחומי

הסיעוד, הבריאות והרווחה ובין מבוטח ויסייע לו לממש את זכויותיו בתחומים אלו, וכן ימלא תפקידים שהוטלו עליו לפי חוק זה, והכול כפי שייקבע בתקנות לפי סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הבריאות ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע הוראות לעניין מתאם טיפול, ובכלל זה הוראות בעניינים אלו:

(1) תנאי הכשירות של מתאם טיפול;

(2) הגדרת תפקידו וסמכויותיו של מתאם טיפול, כך שיינתן מענה מיטבי לצרכיהם של המבוטחים, בהתאם למצבם התפקודי והבריאותי;

(3) אוכלוסיות נוספות שיהיו זכאיות לסיוע מאת מתאם טיפול;

(4) אופן מתן הסיוע על ידי מתאם טיפול;

(5) הממשקים בין מתאם טיפול לבין הגופים כאמור בסעיף קטן (א);

(6) דרכי הבקרה והפיקוח על מתאמי טיפול;

(7) הוראות לעניין סיוע במימוש זכויות לגמלת סיעוד.

(ג) השר ידווח לוועדת העבודה והרווחה אחת לשלושה חודשים על יישום הוראות סעיף זה.²⁰

(8) בסעיף 230, האמור בו יסומן "א)", ואחריו יבוא:

"(ב) המוסד יערוך פיקוח ובקרה על מתן שירותי סיעוד בפועל לזכאים בהיקף שנקבע להם וברמה הולמת ועל קבלת שירותי סיעוד על ידי זכאים שמקבלים גמלה בכסף בלבד";

(9) בלוח ח'2, בפרט (2), במקום "סעיף 224(א)1" יבוא "סעיף 224(א)1 עד (3)", ובמקום "סעיף 224(א)1א או (2)" יבוא "סעיף 224(א)4 עד (6)".

24. בחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 162), התשע"ו–2015²⁰, בסעיף 7, סעיף קטן (ב) – בטל. תיקון חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 162)

25. (א) בסימן זה –

סימן ג' – תחילה, תחולה ותקנות ראשונות

"הדין הקודם" – חוק הביטוח הלאומי כנוסחו ערב יום התחילה;

"הדין החדש" – חוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסימן זה.

(ב) תחילתו של סימן זה ביום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018) (בסימן זה – יום התחילה), והוא יחול על גמלה המשתלמת מיום התחילה ואילך; ואולם, תחילתם של סעיף 225 לחוק הביטוח הלאומי ושל ביטול סעיף 7(ב) לחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 162), התשע"ו–2015, כאמור בסימן זה ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019), והם יחולו על גמלה המשתלמת מיום זה ואילך.

(ג) תקנות ראשונות לפי סעיף 225 לדין החדש יובאו לאישור ועדת העבודה והרווחה והבריאות של הכנסת עד יום י"ח בתמוז התשע"ח (1 ביולי 2018).

(ד) שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים יביא לאישור ועדת העבודה והרווחה והבריאות של הכנסת תקנות לפי סעיף 230(א)2 לדין החדש בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה, שבהן ייקבעו בין השאר הוראות לעניין בדיקת תלות של עיוורים והוראות מיוחדות לעניין מבוטחים שמלאו להם תשעים שנים; כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור –

(1) זכאי לגמלת סיעוד שהוא עיוור בודד וחלות לגביו הוראות סעיף 224(א) (1) לדין החדש, יחולו לגביו, במקום אותן הוראות, הוראות סעיף 224(א)2 לדין החדש; לעניין זה, "בודד" – מי שאינו מתגורר עם אדם נוסף תחת קורת גג אחת, או שהאדם שעמו הוא מתגורר זכאי לגמלת סיעוד או לקצבה לשירותים מיוחדים; (2) זכאי לגמלת סיעוד שנקבעו לגביו בבדיקת התלות 6 נקודות, ומלאו לו תשעים שנים, יחולו לגביו הוראות סעיף 224(א)4 לדין החדש במקום הוראות סעיף 224(א)3 לדין החדש.

²⁰ ס"ח התשע"ו, עמ' 2.

26. תיקון חוק הביטוח הלאומי – הוראות מעבר
(א) מבוטח שערב יום התחילה חלות עליו הוראות סעיף 224(א)(1) לדין הקודם וכן מבוטח שהיה זכאי לגמלה לפי סעיף 224(א)(1) לדין הקודם לפני יום התחילה והיא לא שולמה לו ערב יום התחילה בשל כך שהיה מאושפז בבית חולים, ולאחר יום התחילה יחולו עליהם הוראות סעיף קטן 224(א)(1) לדין החדש, יוסיפו לקבל את הגמלה ביחידות שירות, בהיקף שלא יפחת מההיקף שניתן להם ערב יום התחילה, בין השאח מכוח הנחיות המוסד לביטוח לאומי בעניין שהיו נהוגות ערב יום התחילה, ואולם מבוטח כאמור רשאי לבחור לקבל את הגמלה, כולה או חלקה, בכסף לפי הוראות סעיף 224(א)(1) לדין החדש.

(ב) מבוטח שהיה זכאי לגמלת סיעוד ערב יום התחילה וכן מבוטח שהיה זכאי לגמלת סיעוד והיא לא שולמה לו ערב יום התחילה בשל כך שהיה מאושפז בבית חולים, ולאחר יום התחילה יחולו עליהם הוראות סעיף 224(א)(2) עד (6) לדין החדש, ייקבע מספר יחידות השירות שהם זכאים לו לפי הגבוה מבין אלה:

(1) מספר יחידות השירות שהיו זכאים להן לפי הוראות סעיף 224(א)(1), (1א) ו-2(2) לדין הקודם, ולפי הנחיות המוסד לביטוח לאומי בעניין שהיו נהוגות ערב יום התחילה;

(2) מספר יחידות השירות שהם זכאים להן לאחר יום התחילה.

27. הוראות מעבר
לעניין הטבות למי שזכאי לגמלת סיעוד לפי סעיף 224(א)(1), (1א) ו-2(2) לדין הקודם, יינתנו למי שזכאי לגמלת סיעוד לפי הסעיפים המפורטים להלן בדין החדש, כל עוד לא שונו ההוראות:

(1) סעיף 224(א)(1) לדין הקודם – סעיף 224(א)(1) ו-2(2) לדין החדש;

(2) סעיף 224(א)(1א) לדין הקודם – סעיף 224(א)(3) ו-4(4) לדין החדש;

(3) סעיף 224(א)(2) לדין הקודם – סעיף 224(א)(5) ו-6(6) לדין החדש וכן זכאי לפי סעיף 224(א)(4) לדין החדש שמלאו לו תשעים שנים.

סימן ד': העברת סכום שנתי ממבטח למוסד בעד תאונות דרכים

28. תיקון חוק הביטוח הלאומי²¹, אחרי סעיף 328 יבוא:

328א. (א) בסעיף זה –
"העברת סכום שנתי ממבטח למוסד בעד תאונות דרכים"

"חוק הפיצויים" – חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975;

"מבטח" – כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981, לרבות הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים;

"פקודת ביטוח רכב מנועי" – פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970²²;

"הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים" – כמשמעותה בחוק הפיצויים;

"תאונת דרכים" – כהגדרתה בחוק הפיצויים.

²¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ח, עמ' 524.

²² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

(ב) היה המקרה שחייב את המוסד לשלם גמלה לפי חוק זה משמש גם עילה לחייב מבטח לשלם פיצויים לפי חוק הפיצויים ורשאי המוסד לתבוע פיצוי על גמלה ששילם או שהוא עתיד לשלמה לפי סעיף 328(א), יחולו הוראות אלה:

(1) המוסד לא יגיש תובענה כאמור בסעיף 328(א) או דרישה לתשלום כאמור בסעיף 328(2א) נגד מבטח, ולא תחול על מבטח חובת דיווח לפי סעיף 328(א1);

(2) על אף האמור בפסקה (1), חייב בית משפט מבטח לשלם פיצויים לזכאי לגמלה, במסגרת תביעה לפי חוק הפיצויים, שהגיש אותו זכאי בשל מקרה כאמור בסעיף קטן זה, יופחת סכום הגמלה שחייב המוסד לשלם בשל המקרה האמור מסכום הפיצויים;

(3) מבטח יעביר למוסד את הסכום השנתי שחושב לגביו, בהתאם להוראות לפי פסקה (4), לפיצוי בשל מקרים כאמור בסעיף קטן זה (בסעיף זה – הסכום הקובע);

(4) שר האוצר, באישור ועדת העבודה והרווחה ולאחר שנתן למבטחים הזדמנות לטעון את טענותיהם, יקבע את כל אלה:

(א) הסכום שעל כלל המבטחים להעביר למוסד מדי שנה לפיצוי בשל מקרים כאמור בסעיף קטן זה (בסעיף זה – הסכום הכולל) ואופן חישובו;

(ב) אופן עדכנו של הסכום הכולל;

(ג) כללים לחלוקת הסכום הכולל בין המבטחים, שלפיהם יחושב הסכום הקובע לכל מבטח;

(ד) המועדים להעברת הסכום הקובע;

(ה) הוראות לעניין אופן העברת הסכום הקובע על ידי מבטח, ורשאי הוא לקבוע הוראות מיוחדות שיחולו על הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים;

(1) (1) הסכום שעל כלל המבטחים להעביר למוסד בעד מקרים כאמור בסעיף קטן זה שאירעו בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018) והמוסד לא הגיש לגביהם תובענה לפי סעיף 328(א) או דרישה לתשלום לפי סעיף 328(2א);

(2) אופן חלוקתו של הסכום האמור בפסקת משנה (1) בין המבטחים, אופן העברתו למוסד והמועדים להעברתו, ורשאי שר האוצר לקבוע הוראות מיוחדות לעניין אופן ההעברה כאמור שיחולו על הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים;

(5) תקנות לפי פסקה (4) ייקבעו בהתחשב, בין השאר, באלה:

(א) סך הפיצויים על גמלאות שהמוסד שילם או שהוא עתיד לשלם לפי חוק זה, בעד מקרים כאמור בסעיף קטן זה שאירעו בשנים 2010 ו-2011;

(ב) לוחות וריבית שנקבעו בתקנות לפי סעיפים 113(א), 333 ו-369, לעניין היוון קצבאות;

(ג) עלות הסיכון הטהור, כהגדרתה בסעיף 7א לפקודת ביטוח רכב מנועי;

(ד) (1) דמי ביטוח חובה לרכב בענף ביטוח רכב מנועי כמשמעותו בפקודת ביטוח רכב מנועי, שנגבו בפועל על ידי כלל המבטחים בענף האמור משנת 2010 עד שנת 2017, בהתאם לנתוני רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון במשרד האוצר, ואולם רשאי שר האוצר לקבוע כי לעניין דמי הביטוח כאמור לא יובאו בחשבון התוספת למימון הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים לפי סעיף 15 לחוק הפיצויים או עלות אספקת השירותים שנקבעה לפי סעיף 12 לאותו חוק;

(2) ההשפעה הצפויה של הסכום הקובע על דמי ביטוח חובה כאמור בפסקת משנה (1) שיגבו מבטחים משנת 2019 ואילך;

(ה) שיעורי הגמלאות שנקבעו לפי חוק זה, כפי שישונו מעת לעת.

29. (א) תחילתו של סעיף 328א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, ביום תחילתו של חוק זה או במועד כניסתו לתוקף של תקנות ראשונות לפי סעיף קטן (ב)(4) של אותו סעיף, לפי המאוחר (בסעיף קטן זה – יום התחילה), והוא יחול על תאונות דרכים שאירעו ביום התחילה ואילך.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות סעיף 328א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, יחולו גם לגבי תאונות דרכים שאירעו בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) עד ערב יום התחילה ובלבד שהמוסד לביטוח לאומי לא הגיש עד ערב יום התחילה תביעה או דרישה לתשלום לגביהן לפי סעיף 328(א) או (2א) לחוק הביטוח הלאומי, לפי העניין.

(ג) בסעיף זה, "תאונת דרכים" – כהגדרתה בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975.²³

30. תקנות ראשונות לפי סעיף 328א(ב)(4) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, יובאו לאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת בתוך 30 ימים מיום פרסומו של חוק זה.

פרק ו': צמצום פגיעות בעבודה

31. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995²⁴ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי), תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 205 – הוראת שעה – אחרי סעיף 149 יבוא:

"חייב מעסיק בתשלום לפי רמת הסיכון להתרחשות פגיעה בעבודה – הוראת שעה

149א. (א) בסעיף זה –

"הכנסה חודשית" – ההכנסה של העובד המשמשת יסוד לחישוב דמי ביטוח לפי פרק ט"ו;

"מבצע בנייה" – קבלן לעבודות הנדסה בנאיות, לרבות עבודות בענף הבניין, המבצע עבודה כאמור, כולה או חלקה, באמצעות קבלנים העובדים עבורו;

"עבודות הנדסה בנאיות" ו"קבלן לעבודות הנדסה בנאיות" – כהגדרתם בחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969²⁵;

"עובד" – לרבות מי שחלות עליו הוראות סעיף 344א או 378א, ולמעט כל אחד מאלה:

(1) מי שחל עליו פרק י"ג;

(2) עובד המועסק בידי יחיד שלא לצורך עסקו או משלח ידו של אותו יחיד;

"תאונת עבודה" – כמשמעותה בסעיפים 79 ו-80(2) עד (6), לרבות פגיעה בעבודה כמשמעותה בסעיף 84 או 84א.

(ב) מעסיק חייב לשלם בעד עובדו, נוסף על דמי הביטוח לפי חוק זה, תשלום לפי רמת הסיכון להתרחשות תאונת עבודה אצל המעסיק (בסעיף זה – תשלום לפי רמת סיכון), בהתאם להוראות המפורטות להלן:

(1) סכום התשלום לא יפחת מ-0.1% מהכנסתו החודשית של העובד ולא יעלה על 0.35% מהכנסתו כאמור;

(2) התשלום ישתנה בהתאם לסיכון להתרחשות תאונת עבודה אצל אותו מעסיק; השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע את אמות המידה לחישוב התשלום לפי רמת סיכון ואת משקלן היחסי, והכול בהתבסס על נתונים כמפורט להלן לגבי המעסיק שברשות המוסד, הנוגעים לחמש השנים שקדמו לשנה שבעדה משולם אותו תשלום:

²³ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

²⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ח, עמ' 528.

²⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 218.

(א) מספר עובדי המעסיק, מספר עובדיו שהוכרו כנפגעים בתאונת עבודה ושיעור העובדים שהוכרו כאמור מקרב כלל עובדי המעסיק; לגבי עבודות הנדסה בנאיות לרבות עבודות בענף הבניין, במספר העובדים של מעסיק שהוא מבצע בנייה יובאו בחשבון, לעניין פסקת משנה זו, גם עובדים של קבלן משנה שעמו הוא התקשר ושמבצעים עבודה עבורו, ככל שנתונים אלה ברשות המוסד;

(ב) דרגת הנכות שנקבעה לעובד עקב תאונת העבודה ומספר הימים שבעדם היה העובד זכאי לדמי פגיעה עקב התאונה;

(ג) ענף העבודה שבו פועל המעסיק, ומספר הנפגעים בתאונת עבודה אצל המעסיק יחסית למספר הנפגעים בתאונות עבודה באותו ענף;

(ד) אמצעי אכיפה מינהליים שננקטו נגד המעסיק לפי חוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, או לפי סימן ב' בחלק ב' או סימן ב' בחלק ג' לתוספת השנייה לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011,²⁶ ככל שמשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים מסר לגביהם מידע למוסד באופן מקוון, וכן מידע בדבר הליכי אכיפה אחרים שננקטו נגד המעסיק בשל הפרה של הוראות בטיחות בעבודה או בקשר לפגיעה בעבודה, שנמסר למוסד בדרך האמורה לפי נוהל שעליו יורה השר בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) השר, בהסכמת שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע נתונים נוספים על הנתונים המפורטים בסעיף קטן (ב)(2) או נתונים אחרים מאותם נתונים, שישמשו בחישוב תשלום לפי רמת סיכון, ובלבד שאם קבע כאמור לגבי נתונים שאינם ברשות המוסד אלא ברשות גוף ציבורי, יקבע השר בדרך האמורה גם הוראות לעניין מסירת הנתונים כאמור על ידי הגוף הציבורי למוסד; בפסקה זו, "גוף ציבורי" – הממשלה ומשרדי הממשלה, לרבות יחידותיהם ויחידות הסמך שלהם, ותאגיד שהוקם בחוק.

(ד) השר רשאי לקבוע כי הוראות סעיף קטן (ב)(2)(א) לעניין עבודות הנדסה בנאיות יחולו גם על עבודות בענפים אחרים, בשינויים שיקבע.

²⁶ ס"ח התשע"ב, עמ' 62.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו, בשינויים המחויבים ובשינויים שיקבע השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, גם לעניין מחלת מקצוע, ובלבד שיש קשר בינה ובין העבודה אצל המעסיק.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1), השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע, בחלוקה לפי סוגי עיסוקים, אמצעים ופעולות להבטחת בטיחות העובדים וקידום בריאותם שאם הוכיח מעסיק כי נקט אותם יופחת התשלום לפי רמת סיכון שנקבע לגביו לפי סעיף קטן (ב) בשיעור שיקבע השר כאמור, ויכול שבעקבות ההפחתה כאמור יהיה התשלום לפי רמת סיכון לגבי אותו מעסיק קטן מ-0.1% מהכנסתו החודשית של העובד.

(ז) המוסד יקבע, אחת לשנתיים, את התשלום לפי רמת סיכון לגבי מעסיק כאמור בסעיף קטן (ב) וימסור למעסיק הודעה על קביעת התשלום עד 1 במרס של השנה שבה נקבע כאמור; קביעת תשלום לפי רמת סיכון תחול לגבי תשלום כאמור המשתלם בעד התקופה שתחילתה ב-1 בינואר של השנה שבה נמסרה הודעה כאמור.

(ח) על תשלום לפי רמת סיכון יחולו ההוראות החלות על דמי ביטוח לפי חוק זה, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה:

- (1) על אף האמור בהוראות לפי סעיף 353, נקבע לגבי מעסיק תשלום לפי רמת סיכון בשיעור העולה על 0.1%, ישולם החלק בתשלום הנוגע לשיעור העולה על 0.1% כאמור ב-1 במאי בכל שנה, בעד שנת המס שקדמה לה;
- (2) יקראו את סעיף 359 כך:

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ועל קביעת תשלום לפי רמת סיכון";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "בסעיף קטן (א)" יבוא "או בתשלום לפי רמת סיכון בהתאם לקביעה לפי סעיף 149א", ובסופו יבוא "ואולם השגה לעניין קביעת תשלום לפי רמת סיכון יכול שתתייחס רק לעניינים שניתן היה להשיג עליהם לגבי קביעת דמי ביטוח לפי הסעיפים המפורטים בסעיף קטן (א), אלא אם כן קבע השר אחרת";

(ג) בסעיף קטן (ד), אחרי "סעיף קטן (א)" יבוא "או הודעה לפי סעיף 149א(ז)".

(ט) מעסיק לא יהיה רשאי לנכות את התשלום לפי רמת סיכון, כולו או חלקו, משכרו של העובד.

(י) בתקופת תוקפו של סעיף זה כאמור בסעיף קטן (יא), יערוך המוסד מחקרים כמפורט להלן, וכן ידווח לוועדת העבודה והרווחה, אחת לשנה, על ההתקדמות ביישום הוראות סעיף זה:

(1) מחקר לבחינת ההשפעות של קביעת תשלום לפי רמת סיכון על ההתרחשות של תאונות עבודה ומחלות מקצוע, ובכלל זה מספרן וחומרתן;

(2) מחקר שיערך בשיתוף עם משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים ועם משרד הבריאות, לבחינת ההשפעות של קביעת תשלום לפי רמת סיכון על נקיטת אמצעים ופעולות בידי מעסיקים להבטחת בטיחות עובדים וקידום בריאותם ועל נכונותם של עובדים ושל מעסיקים לפעול לדיווח על תאונות עבודה ומחלות מקצוע לגורמים הנוגעים בדבר.

(יא) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023).

32. בפקודת תאונות ומחלות משלח יד (הודעה), 271945, אחרי סעיף 9 יבוא:

"שינוי התוספות 9א. שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה והתוספת השנייה."

תיקון פקודת תאונות ומחלות משלח יד (הודעה) – מס' 3

33. בחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב–2011²⁷, בתוספת השנייה, בחלק ב', בסימן ב', בסימן משנה ה', אחרי פרט (35) יבוא:

תיקון חוק להגברת האכיפה של דיני העבודה – מס' 9

"(36) מסירת הודעה על תאונה או על מקרה מוות לפי סעיף 3 לפקודת תאונות ומחלות משלח יד (הודעה), 291945."

34. (א) תקנות ראשונות לקביעת אמות המידה לחישוב התשלום לפי רמת סיכון ומשקלן היחסי וכן תקנות ראשונות לקביעת אמצעים ופעולות שיש בהם כדי להביא להפחתת תשלום כאמור שנקבע לגבי מעסיק, לפי הוראות סעיף 149א(ב)(2) ו-(ו) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, יובאו לאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת עד יום כ"ו בניסן התשע"ט (1 במאי 2019).

פרק ו' – תקנות ראשונות, הוראת מעבר ודיווח לכנסת

(ב) החל ביום תחילתו של חוק זה ועד לכניסתו לתוקף של תקנות ראשונות כאמור בסעיף קטן (א) יהיה התשלום לפי רמת סיכון שנקבע לגבי מעסיק לפי הוראת סעיף 149א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, 0.1% מהכנסתו החודשית של העובד כהגדרתה באותו סעיף.

(ג) שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים ושר האוצר ידווחו לוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת על ההיערכות להתקנת תקנות ראשונות כאמור בסעיף קטן (א), עד יום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019).

(ד) המוסד לביטוח לאומי ידווח לוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת עד יום י"ט באדר א' התשפ"ד (28 בפברואר 2024) על כל אלה:

(1) תוצאות המחקרים כאמור בסעיף קטן (ו) לסעיף 149א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה (בסעיף זה – סעיף 149א);

(2) מספר התביעות שהוגשו למוסד לביטוח לאומי בשל תאונות עבודה ומחלות מקצוע בתקופת תוקפו של סעיף 149א כאמור בסעיף קטן (יא) של אותו סעיף;

²⁷ ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 62, (א) 80; ס"ח התשע"ז, עמ' 1191.

²⁸ ס"ח התשע"ב, עמ' 62; התשע"ז, עמ' 597.

²⁹ ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 62, (א) 80.

- (3) התשלומים לפי רמת הסיכון שגבה המוסד לביטוח לאומי בתקופת תוקפו של סעיף 149א כאמור בסעיף קטן (יא) של אותו סעיף;
- (4) אופן יישום הוראות סעיף 149א, ובכלל זה הקשיים ביישומם; בדיווח שימסור המוסד לביטוח לאומי לעניין זה יכללו גם הצעות לשיפור ההסדר הקבוע באותו סעיף וליישומם.

פרק ז': הוראות שונות

35. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997³⁰, בסעיף 4(א), במקום "התש"ף" יבוא "התשפ"ג".
36. בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998³¹ (בפרק זה – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות) –
- (1) בסעיף 119, לפני ההגדרה "מקום ציבורי" יבוא:
- "בניין קיים" – מקום ציבורי שהוא בניין, לרבות חלק ממנו ושטחי החוץ שלו, שההיתר לבנייתו או לשימוש בו כמקום ציבורי ניתן לפני יום י"א באב התשס"ט (1 באוגוסט 2009);
- (2) בסעיף 119 –
- (א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(2ג) (1) שר המשפטים רשאי, באישור הוועדה, להוסיף, בצו, רשות ציבורית לטור א' בתוספת שלישית א', ובטורים ב' ו-ג' לצדה – את מספר הבניינים הקיימים שיוגשו ואת המועד להשלמת ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים כאמור לפי הוראות סימן זה, לעניין אותה רשות ציבורית, ובלבד שהמועד שבו תחול חובת הנגישות במלואה לא יהיה מאוחר מיום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021) ושצו כאמור יובא לאישור הוועדה עד יום י"ז בתמוז התשע"ח (30 ביוני 2018).
- (2) צו כאמור בפסקה (1) יכלול פירוט של כל הבניינים הקיימים של אותה רשות ציבורית שחלה לגביהם חובת ביצוע התאמות נגישות לפי הוראות סימן זה, ובכלל זה בניינים שחובת הנגישות לגביהם הושלמה במלואה; פירוט כאמור לגבי כל בניין יכלול את שם הבניין, כתובתו – למעט אם גילוי הכתובת אסור על פי כל דין, דרכי ההנגשה והתאמות הנגישות שבוצעו בו או שנדרש לבצע בו, והמועד לביצוען; כמו כן יכלול הצו פירוט של התאמות נגישות חלופיות להנגשה זמנית של כל בניין שחובת הנגישות לגביו טרם הושלמה, בתקופה שעד להשלמת אותה חובה.
- (3ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשות ציבורית המנויה בפרט 1 לטור א' לתוספת שלישית א' תשלם את ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים קיימים בהתאם להוראות לפי סימן זה, לגבי מספר הבניינים כמפורט בטור ב' לצדה, עד המועדים כמפורט בטור ג' לצדה; חובת הנגישות תחול במלואה לעניין רשות ציבורית כאמור, לגבי בניינים קיימים, ביום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019).

³⁰ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשע"ז, עמ' 317.

³¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשע"ו, עמ' 1262.

(4ג) שר המשפטים רשאי, באישור הוועדה, להאריך, בצו, את המועד שבו תחול חובת הנגישות במלואה לעניין רשות ציבורית כמפורט בסעיף קטן (3ג) עד יום ט"ז בטבת התשפ"א (31 בדצמבר 2020); צו כאמור יכלול את כל הפרטים שיש לכלול בצו לפי סעיף קטן (2ג)(2);

(ב) אחרי סעיף קטן (י) יבוא:

"(יא) (1) על אף האמור בסעיף זה, גוף המנוי בפסקה (1) או (4) להגדרה "גוף ציבורי", לא יהיה חייב בביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בהתאם להוראות לפי סימן זה בבניין קיים שיפונה עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023).

(2) החשב הכללי במשרד האוצר יגיש לוועדה ויפרסם ברשומות רשימה ובה פירוט של כל הבניינים הקיימים שיפונו כאמור בפסקה (1), וכן כל שינוי ברשימה האמורה; רשימה ראשונה כאמור תוגש ותפורסם עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019).

(3) פירוט ברשימה כאמור בפסקה (2) יכלול, לגבי כל בנין, את שם הבניין, כתובתו, תאריך הפינוי שלו והכתובת או המבנה שאליהם הוא יועבר, למעט אם גילוי הכתובות כאמור אסור על פי כל דין; כמו כן תכלול הרשימה פירוט של התאמות נגישות חלופיות, שייקבעו לאחר היוועצות עם הנציבות, להנגשה זמנית של כל בנין שיפונה כאמור, בתקופה שעד להשלמת הפינוי.

(4) החשב הכללי במשרד האוצר יגיש לוועדה, יחד עם הרשימה כאמור בפסקה (2), העתק של כל הסכם שעניינו העברת הפעילות המתבצעת בבניין הקיים או העתק של היתר לבניית בנין חדש במקום הבניין הקיים, ככל שישנם;

(3) בסעיף 19כ, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), שר הבריאות רשאי, באישור הוועדה, להאריך, בצו, את המועד שבו תחול חובת הנגישות לעניין מקום ציבורי במלואה על גוף מסוים החייב בביצוע התאמות נגישות לפי סימן זה, ובלבד שהמועד האמור לא יהיה מאוחר מיום כ"ז בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021) ושצו כאמור יובא לאישור הוועדה עד יום י"ז בתמוז התשע"ח (30 ביוני 2018); צו כאמור יכלול את כל הפרטים שיש לכלול בצו לפי סעיף 19ט(2ג)(2); בסעיף קטן זה, "מקום ציבורי" – כהגדרתו בסעיף 19ז;

(4) בסעיף 19לא, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), שר החינוך רשאי, באישור הוועדה, להאריך, בצו, את המועד שבו תחול חובת הנגישות לעניין מקום ציבורי במלואה על מוסד על-תיכוני שהוא רשות ציבורית, ובלבד שהמועד האמור לא יהיה מאוחר מיום כ"ז בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021) ושצו כאמור יובא לאישור הוועדה עד יום י"ז בתמוז התשע"ח (30 ביוני 2018); צו כאמור יכלול את כל הפרטים שיש לכלול בצו לפי סעיף 19ט(2ג)(2); בסעיף קטן זה, "מקום ציבורי" – כהגדרתו בסעיף 19ז;

(5) אחרי התוספת השלישית יבוא:

“תוספת שלישית א’

(סעיף 19ט(2ג) ו-33ג))

טור א’ הרשות הציבורית	מספר הבניינים הקיימים שלגביהם יושלמו כל התאמות הנגישות הנדרשות	טור ב’ המועד להשלמת ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות
(1) כל משרדי הממשלה, לרבות יחידותיהם ויחידות הסמך שלהם, וכן משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר	473	כ”ג בטבת התשע”ט (31 בדצמבר 2018)
	כלל הבניינים הקיימים	ג’ בטבת התש”ף (31 בדצמבר 2019)

תיקון חוק שוויון
זכויות לאנשים עם
מוגבלות – תחילה
ודיווח לכנסת

37. (א) תחילתו של סעיף 36 לחוק זה ביום פרסומו של חוק זה.

(ב) שר האוצר יגיש לוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת ולנציבות רשימה של כל הבניינים הקיימים של גוף ציבורי שחלה לגביהם חובת ביצוע התאמות הנגישות לפי הוראות סימן ג’ בפרק ה’ לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות כנוסחן בחוק זה, ובכלל זה בניינים שחובת הנגישות לגביהם הושלמה במלואה; ברשימה כאמור יפורטו שם הבניין, כתובתו – למעט אם גילוי הכתובת אסור על פי כל דין, והמועד שבו תושלם חובת ביצוע התאמות הנגישות במלואה; רשימה ראשונה כאמור תוגש לוועדה בתוך 60 ימים מיום תחילתו של סעיף 36 לחוק זה, ועדכון של הרשימה האמורה יוגש באותה הדרך מדי שלושה חודשים מיום הגשת הרשימה הראשונה, והכול עד למועד שבו תחול חובת הנגישות לפי הוראות חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, כנוסחו בחוק זה, במלואה; רשימה כאמור תפורסם לציבור; בסעיף קטן זה –

“בניין קיים” – כהגדרתו בסעיף 19 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, כנוסחו בחוק זה;

“גוף ציבורי” – גוף המנוי בפסקה (1) או (4) להגדרה “גוף ציבורי” שבחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

“הנציבות” – נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות כמשמעותה בפרק ו’ לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות.

תיקון חוק נכי
רדיפות הנאצים
(תיקון מס’ 19) –
מס’ 2

38. בחוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס’ 19), התשע”ד–2014³² (בפרק זה – חוק נכי רדיפות הנאצים), בסעיף 12 –

(1) בסעיף קטן (ג), האמור בו יסומן כפסקה “(1)”, ובה, במקום הסיפה החל במילים “שמועד פטירתו” יבוא “גם אם מועד פטירת הנכה חל לפני יום התחילה, ובלבד שכן הזוג הוא אזרח ותושב ישראל”;

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

“(2) לשם קבלת התגמול לפי סעיף זה, יגיש בן זוג של נכה שנפטר לפני יום התחילה כאמור בפסקה (1), לרשות המוסמכת בקשה לקבלת אותו תגמול; החליטה הרשות המוסמכת כי מתקיימים בבן זוג כאמור התנאים לזכאות לקבלת התגמול לפי סעיף זה, יהיה זכאי הוא לקבלת התגמול החל ב-1 בחודש שבו הגיש את הבקשה.”;

(3) סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) – בטלים.

³² ס”ח התשע”ד, עמ’ 570; התשע”ז, עמ’ 317.

³³ ס”ח התשע”ד, עמ’ 562; התשע”ז, עמ’ 428.

39. בחוק הטבות לניצולי שואה (תיקון מס' 5), התשע"ד–2014³⁴ (בפרק זה – תיקון מס' 5), בסעיף 13, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה1) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ג), מי שערב יום התחילה היה מוכר בידי הרשות המוסמכת כזכאי להטבות לפי סעיפים 3 או 4 לחוק העיקרי כנוסחם ערב יום התחילה, ונפטר ערב יום התחילה, יחולו על בן זוגו, הוראות סעיף 11א לחוק נכי רדיפות הנאצים, כאילו נפטר לאחר יום התחילה, ובלבד שבן הזוג הוא אזרח ותושב ישראל.

(2) לשם קבלת התגמול לפי פסקה (1), יגיש בן זוג של ניצול שואה שנפטר לפני יום התחילה כאמור באותה פסקה, לרשות המוסמכת, בקשה לקבלת אותו תגמול; החליטה הרשות המוסמכת כי מתקיימים בבן זוג כאמור התנאים לזכאות לקבלת התגמול לפי אותה פסקה, יהיה זכאי הוא לקבלת התגמול החל ב־1 בחודש שבו הגיש את הבקשה."

40. (א) תחילתם של סעיף 12 לחוק נכי רדיפות הנאצים וסעיף 13 לתיקון מס' 5, כנוסחם בחוק זה, ב־1 בחודש שלאחר יום פרסומם של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה).

(ב) לא ישולמו ולא יינתנו תשלום או הטבה לפי חוק זה בעד התקופה שקדמה ליום התחילה.

(ג) על אף האמור בסעיף 12(ג) (2) לחוק נכי רדיפות הנאצים וסעיף 13(ה1) (2) לתיקון מס' 5, כנוסחם בחוק זה, בן זוג שערב יום התחילה קיבל הטבה לפי סעיף 12 לחוק נכי רדיפות הנאצים או לפי סעיף 13 לתיקון מס' 5, כנוסחם ערב יום התחילה, זכאי להמשיך ולקבל תגמול לפי אותם סעיפים בלא צורך בהגשת בקשה לרשות המוסמכת, כל עוד מתקיימים לגבי התנאים לקבלת התגמול באותם סעיפים, כנוסחם בחוק זה.

41. בחוק הטבות לניצולי שואה, התשס"ז–2007³⁴ (בפרק זה – חוק ההטבות) –

(1) בסעיף 2, בכל מקום, במקום "א3", "4" יבוא "א3א", "ב3", "4";

(2) אחרי סעיף 3א יבוא:

3. (א) אזרח ישראלי שהוא תושב ישראל שמקבל קצבה חודשית כאמור בפסקה (1) להגדרה "קצבה בשל רדיפות הנאצים" לשם פיצוי בשל נזקי בריאות, ואינו מקבל קצבה חודשית נוספת בשל רדיפתו מכל מקור אחר, זכאי למענק רבעוני בסכום של 2,500 שקלים חדשים שישולם בחודש ינואר, בחודש אפריל, בחודש יולי ובחודש אוקטובר של כל שנה (להלן – המענק הרבעוני).

(ב) סכום המענק הרבעוני יעודכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור עליית המדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לעניין זה –

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד הבסיסי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018);

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון";

(3) בסעיף 6א(א), במקום "סעיפים 4" יבוא "סעיפים 3ב, 4";

חוק נכי רדיפות
הנאצים (תיקון מס'
19) וחוק הטבות
לניצולי שואה
(תיקון מס' 5) –
תחילה והוראת
מעבר

תיקון חוק הטבות
לניצולי שואה –
מס' 11

"מענק רבעוני
לניצול שואה
שמקבל קצבה
חודשית בהתאם
לחוק הפדולי
לפיצויים

³⁴ ס"ח התשס"ז, עמ' 47; התשע"ח, עמ' 71.

(4) בסעיף 8(א), בהגדרה "הטבה", לפני "מענק שנתי" יבוא "מענק רבעוני או";

(5) בסעיף 8א(א) –

(א) ברישה, במקום "גרמניה ומענק שנתי" יבוא "גרמניה, או מענק רבעוני ומענק שנתי";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) לעניין תגמול לפי הכנסה ותגמול מוגדל לפי הכנסה לפי חוק נכי רדיפות הנאצים או לפי חוק נכי המלחמה בנאצים, התשי"ד-1954³⁵."

חוק ההטבות –
תחילה, תחולה
והוראות מעבר

42. (א) תחילתו של סעיף 3ב לחוק ההטבות, כנוסחו בחוק זה, ב־1 בחודש שלאחר יום פרסומו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה).

(ב) לא ישולם ולא יינתן מענק רבעוני לפי חוק זה בעד התקופה שקדמה ליום התחילה.

(ג) על אף האמור בסעיף 2(א) לחוק ההטבות, כנוסחו בחוק זה, ניצול שואה שערב יום התחילה קיבל מהרשות המוסמכת הטבה לפי כל דין, בשל כך שהוא מקבל קצבה חודשית כאמור בפסקה (1) להגדרה "קצבה בשל רדיפות הנאצים" שבחוק ההטבות, זכאי לקבל מענק רבעוני לפי הוראות סעיף 3ב לחוק ההטבות, כנוסחו בחוק זה, בלא צורך בהגשת בקשה לרשות המוסמכת, החל ביום התחילה, ובלבד שמתקיימים לגביו התנאים לקבלת המענק לפי אותו סעיף וכל עוד מתקיימים לגביו אותם תנאים.

(ד) על אף האמור בסעיף 3ב(א) לחוק ההטבות, כנוסחו בחוק זה, בעד שנת 2018 ישולמו לפי אותו סעיף, למי שהוראות סעיף קטן (ג) חלות עליו, שלושה מענקים רבעוניים, עד תום חודש אוקטובר 2018.

פרק ח': תחילה

43. תחילתו של חוק זה ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

משה כחלון
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

³⁵ ס"ח התשי"ד, עמ' 76.